HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הרי זו סופגת את הארבעים [א]הפר לה בעלה והיא לא ידעה שהפר לה והיתה שותה יין ומיטמאה למתים אינה סופגת את הארבעים ואי אמרת מפר למתענה ואין מפר לשאין מתענה דלמא מן יין דאית לה צערא הפר לה מן חרצן ומן זג לא הפר לה דהא לא אית לה צערא ותספוג את הארבעים אמר רב יוסף [ב]אין נזירות לחצאין א"ל אביי הא קרבן לחצי נזירות איכא אלא אמר אביי אין נזירות לחצאין [ג]ואין קרבן לחצאין מיתיבי [ד]האשה שנדרה בנזיר והפרישה בהמתה ואח"כ הפר לה בעלה מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף ואי אמרת אין קרבן לחצי נזירות וחטאת העוף ואלא מאי יש קרבן לחצי נזירות שלש בהמות בעי לאתויי חטאת עולה ושלמים אלא לעולם אין קרבן לחצי נזירות וחטאת העוף דמתיא משום דחטאת על הספק איתיביה [ה]האשה שנדרה בנזיר ונטמאת ואחר כך הפר לה בעלה מביאה חטאת העוף ואין מביאה עולת העוף ואי אמרת מפר למתענה ואין מפר לשאין מתענה דלמא

הפר לה בעלה והיא לא ידעה כו'. (ו) ולמאי הינה סופגת מ"ע דהפר לה תסקפוג דהפר מי שמתר הריני נזיר ג) משמע דלמתני' דלמא ס"ל דווקא דלפילו הפר לה בהדיא מזג וחרצן לר' יוחנן דאמר [פד:] אין מפר לשאין מתענה לן מהני משום טעמא דכתיבנא: **ומספוג את הארבעים.** ומה מיתא דהכי הוא ס"ל לתנא דמשמעינן הך רבותא דלפי' הפר לה בעלה סופגת ולפילו בזג וחרצן: **אמר רב יוסף אין נזירות לחצאין.** דכיון דלא מצינן לאתויי חטאת עולה ושלמים. ס"ג דאמרת מפר למתענה ואין מפר לשאין מתענה דלמא מן יין דאית לה צערא הפר לה מן חרצן ומן זג לא הפר לה דהא לא אית לה צערא ותספוג את הארבעים אמר רב יוסף אין נזירות לחצאין א"ל אביי הא קרבן לחצי נזירות איכא אלא אמר אביי אין נזירות לחצאין ואין קרבן לחצאין מיתיבי האשה שנדרה בנזיר והפרישה בהמתה ואח"כ הפר לה בעלה מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף ואי אמרת אין קרבן לחצי נזירות וחטאת העוף ואלא מאי יש קרבן לחצי נזירות שלש בהמות בעי לאתויי חטאת עולה ושלמים אלא לעולם אין קרבן לחצי נזירות וחטאת העוף דמתיא משום דחטאת על הספק איתיביה האשה שנדרה בנזיר ונטמאת ואחר כך הפר לה בעלה מביאה חטאת העוף ואין מביאה עולת העוף ואי אמרת מפר למתענה ואין מפר לשאין מתענה דלמא

הרי זו סופגת את הארבעים. (ה) הא הוי נמי יין זג וחרצן דומיא דשמי בכרות דמתענה ליין ואין מתענה בזג וחרצן ואמאי קתני סופגת את הארבעים דמשמע דמפר לה מכל וכל: **דלמא מיין דאית לה צערא.** לאית ליה משום עיגוי הוא דספר לה ולא מזג וחרצן אלא מדקתני סופגת ס"מ דמיפר לה נמי מזג וחרצן נמוחה הספרה דיין וקשיא לר' יוחנן: **אין נזירות לחצאין.** לדאמרינן בפ' הריני נזיר מן הגרוגרות (נזיר יא.) ובכי (ו) הוא אומר הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומטמא למתים הרי זה נזיר ואסור בכולן ומפרש בגמרייתא מפני שהתנה על מה שכתוב בתורה הכא נמי כי מפר לה בעלה מפר הכל: **אמר ליה אביי הא קרבן לחצי נזירות איכא.** בתמיה. דאי אמר הריני חצי נזיר מביא חצי קרבן והא קיימא לן דלא משכחן נזירות לפלגא אלא לי לרבנן הוי נזיר גמור ואסור מכל מי לר"ש דפליג עלייהו לא הוי נזיר כלל דאמר הינו נזיר עד שיזיר מכולן ואי בעית למימר דיש קרבן לחצי נזירות אמינא נמי דיש נזירות לחצאין ואיכא לפרושי נמי כדמעיקרא: **מביאה חטאת העוף.** היום ואינה לריכה להביא עולת העוף. והתם מפרש בגמ' למאי הלכתא מביאה חטאת העוף טפי מחטאת בהמה: **מביאה חטאת העוף.** משום נזירות שעשתה קודם שהפר לה בעלה לכיון דאמר (ז) בעלה הוה כחצי נזירות דלילו כי מפר בעל הינו מפר אלא מה שעתיד לבא אבל מעיקרא הינו מפר דקודם הפרה כדקלקי קמי. והתם במסקנא נזירי (ח) קא דייק דבעל מיגו גייז והיכא דהפר לה ונמצאו דבריס שעשתה קודם הפרה שנטמאת למחר קודם קוסם שהפר לה אין מביאה חטאת העוף: **וחטאת העוף.** (ט) דמשום הכי אינה לריכה להביא ולא כלום דהא הפר לה אלא משום דר' אלעזר הקפר דאמר הנזיר מביא חטאת על שגיער עלמו מן היין ומביאה זו חטאת העוף נמי: **על הספק.** דאמור ליערה עלמה מן היין מתחלת הנדר עד שעת הפרה דאשכחן דחטאת העוף בחית נמי על הספק דיולדת שהפילה ואין יודע מה הפילה אם חתיכה אם ולד מביאה חטאת העוף ואוקיל לאשכחן בעלמא דחטאת העוף באה על הספק הכא נמי מתיא היא חטאת העוף: **האשה שנדרה בנזיר ונטמאת ואח"כ הפר לה בעלה אין מביאה עולת העוף.** לחין קרבן לחצי נזירות שלא הביאה עולת העוף ואם הביאה אין מביאה עולת העוף. ולחין קרבן לחצי נזירות אין מביאה עולת העוף. ולחין קרבן לחצי נזירות אין מביאה עולת העוף. ולחין קרבן לחצי נזירות